

REÏNCARNATIE

Rotterdam

Goedenavond vrienden. Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Houdt u er rekening mee, denkt u zelf na. Een tweede punt: onderwerp. Hebt u een voorslag, dan hoor ik dat.

❖ *Reïncarnatie.*

...wordt verder nog sterk beïnvloed doordat de mensen voor zich nog allerhand, - ja, hoe moet ik dat zeggen - prestigekwesties eraan vastknopen. Zoiets als: ik heb al vele levens achter mij, ik ben hóóg. Nou ja, als je tien keer blijft zitten in de eerste klas, dan geloof ik niet dat je daardoor hoger bent dan iemand, die gewoon in de eerste klas zit. Je bent gewoon een stommeling, die het nog niet gehaald heeft.

En dat is misschien wel pijnlijk voor iemand, die heeft gedacht: ja, maar ik ben misschien vaak op aarde geweest, dus ik ben méér. Maar het is toch wel een feit.

Wanneer je niet meer geleerd hebt en je moet in menselijke vorm terug komen, nou ja, dan is dat een bewijs dat je niet genoeg geleerd hebt. Dus wijst het meer op je fouten dan op je denken, als je het mij vraagt.

Men zoekt ook graag in het verleden uit wie men geweest is. Ja, ik ben een satraap geweest van Nebukadnezar, zeggen ze dan. Daarna ben ik hogepriesteres van Isis geweest en daarna was ik voor mijn part Napoleon of een hofdame van Louis XIV. Het is allemaal wel erg mooi, maar is het reël. Zeker, je hebt in een bepaalde periode geleefd, goed. Je hebt er ervaringen opgedaan, uitstekend. Maar al die dingen samen, die hebben uiteindelijk uitgemaakt wat je nu bent. Wanneer je op weg bent ergens naar toe, dan moet je nooit achteruit kijken, want dan breek je je nek over de obstakels, die je, terwijl je langzaam vooruit gaat, tegenkomt. Houdt u niet te veel bezig met de vroegere incarnaties, het is allemaal een beetje dwaas. En denk ook niet dat uw lot erdoor bepaald wordt.

We hebben zo net weer zo'n verhaal gehoord eigenlijk. Hoe komt het dat het met de een zo goed gaat en de ander het zo slecht heeft. Nou, ik geloof niet dat dat helemaal juist is. Het gaat iedereen even goed of even slecht. Ja, dat moet je niet vertellen aan de vakvereniging, want die geloven je niet. Maar iedereen heeft zijn eigen kansen, heeft zijn eigen mogelijkheden. Iedereen kan leren leven met het gemiddelde aan verdriet en aan geluk wat je tegenkomt. Maar de een, die legt de nadruk op het verdriet en de ander legt de nadruk op het goede, wat hem tegemoet is gekomen.

En nu is dat éigenlijk een kwestie, ja, van mentaliteit een klein beetje en ook waarschijnlijk wel van vorige incarnaties.

Kijk eens, wanneer jij het in een vorige incarnatie erg goed hebt gehad, dan zit er een neiging in om luxe als normaal te beschouwen. En wanneer je ze dan niet hebt en een ander wel, dan voel je jezelf miskend. Je hebt misschien ontzettend veel invloed op medemensen gehad. En dan denk je bij: ja, maar dat moet ik nu ook hebben. En wanneer dan blijkt dat dat dan net niet lukt, dan ga je je vastklampen aan de paar mensen, die je kent. En als je die verliest, heb je een idee dat je jezelf verliest. Maar je kunt toch geen mensen bezitten. Je kunt alleen tijdelijk deel zijn van hun bestaan. Je kunt misschien wel banden aanknopen, die blijvend zijn. Maar dat zijn dan toch geen banden, die op uiterlijkheden berusten; die liggen in het innerlijk.

Dus zo bezien is eigenlijk dat de een heeft het zo goed en de ander heeft het zo slecht ook, maar een klein beetje (onverstaanbaar). Je kunt natuurlijk miljoenen hebben, maar wat heb je eraan als je tien miljoen hebt en je hebt Parkinson, een suikerziekte en de rest. Dan ben je nog niet ver. Dan zegt iedereen: ja, maar hij is miljonair of nou, zij heeft toch vijf keer geërfd, maar ze heeft ook vijf keer een man verloren. Ze heeft vijf keer opnieuw zich moeten oriënteren in het leven, hè. Kun je niet zeggen dat die ander gelukkiger is dat 'ie rijker is.

Ik vind trouwens toch wel een beetje vreemd dat in uw wereld zoveel aan de hand van bezit wordt afgemeten. Er wordt heel eenvoudig verteld dat je eigenlijk alles moet laten. Het christendom, dat is een vorm van, zullen we zeggen..... zullen we zeggen: liefdevolle armoede. En als je dan kijkt naar degenen, die dat christendom verkondigen, degenen die zich beroemen op hun christendom, nou, dan zie je toch wel heel andere dingen.

Jezus werd geboren in een stal, maar ze hebben wel een St. Pieter nodig om iets te verkonden. Jezus heeft gezegd, nietwaar, dat 'wat je de minste van deze aandoet, dat heb je mij aangedaan'. Denken ze er nooit aan als ze neutronenbommen maken?

Het is maar een vraag. En ieder is maar voortdurend bezig om anderen te kapittelen. Dit mag niet en dat is niet goed en dat is fout en dat is zonde. Zolang je een ander niet schaadt, is het je eigen zaak, zou ik zeggen. Want toen de apostelen bij Jezus kwamen, toen deze zei: nou, ga nou eens uit en verkondig nou eens wat. Nou ja, toen kwamen ze ook dus aanzetten weliswaar: ja, maar Heer, wat moeten wij dan doen als ze niet luisteren? Nou, zei Jezus: schudt het stof van je schoenen en ga verder. Maar dát doen ze niet. Integendeel, ze stuurden een missionaris en ze breiden negen onderjurkjes voor je.

En daaruit blijkt - neemt u me niet kwalijk dat ik het zeg - toch wel dat een oude heidense mentaliteit van gelijk hebben nog steeds heerst. In Rome was het zo: je mocht elke god vereren, die je wilde, wanneer je wierook brandde voor Caesar.

En ik geloof dat het in de moderne maatschappij is: je mag zijn en doen zoals je wilt, mits je úiterlijk je bekent tot de openbare orde, de christelijke deugden en de samenleving. En dan zijn er zelfs mensen, die zeggen dat samenleving niet past in de samenleving, ofschoon ik nu begrijp waarom. Hè, dat is net hetzelfde als celibaat. Het priestercelibaat vind ik ook zo iets moois. Ja, ik wijk misschien ver af, als u het te gek vindt, dan roept u omhoog, hè. Ja.

Ik vind het priestercelibaat natuurlijk schitterend, maar zitten die mensen er dan alleen om vrijgezellen op te leiden? Hoe kun je over huwelijkse zaken oordelen

met álle boeken, die je er over gelezen hebt, wanneer je zelf niet een relatie ervaren hebt. Hoe kun je werkelijk over liefde spreken, wanneer je zelf een voortdurend gefrustreerd persoon bent, die zijn woede misschien áfreageert op de heilige Maria, nietwaar, of zich voortdurend kastijdt vanwege de zondige gedachte. Waarbij dan niet vergeten moet worden dat flagalantisme heel vaak ook een vorm van seksuele bevrediging is. Ja, ik weet het, een beetje scherp, het past misschien niet helemaal in het onderwerp of wel. Wat je geweest bent, bepaalt je neiging. Niet je karakter zoals je dat láter manifesteert. Dat is voor een groot gedeelte een kwestie van conditionering. Zoals ook mensen geconditioneerd zijn ook hier in de zaal en die zeggen: ja, maar de geest dát nou zegt. Het zijn er gelukkig maar een paar, maar ja, goed, het komt wel voor. Dus begrijp me goed, u hebt een gerichtheid gekregen.

Bij reïncarnatie kun je het misschien als volgt stellen. Ik heb het in dit leven, nou ja, arm gehad. Dus heb ik de neiging om bezit te zien als iets belangrijks. Dat blijft hangen de volgende keer. Volgende keer zoek ik rijke ouders uit en daarna verspil ik waarschijnlijk hun geld en dan ben ik weer arm. Totdat ik geleerd heb dat armoede alleen bestreden kan worden door hetgeen ik zelf ben. Er zijn mensen, die zeggen: ja, ik heb zo goddeloos geleefd; die worden dan erg vroom, nietwaar. Die gaan in een of andere sekte, hè, of misschien hebben ze een andere roeping, worden ze kuikensexu of zo. Ja, die moeten er ook zijn. Maar in ieder geval, ze zijn dan door het tekórt wat ze in een vorig leven ervaren hebben, zijn ze gaan kiezen voor mógelijkheden in de richting van extreme vroomheid.

Maar als extreme vroomheid een vervreemding betekent van je wereld, kom je in conflict met je wereld én met jezelf en dientengevolge zul je dan de volgende keer weer erg werelds worden. Want dat is gewoon een kwestie van compensatie op grond van de opgedane ervaring.

❖ *(onverstaanbaar)*

Jazeker.

❖ *Ik dacht als je, zeg maar, in dit leven dan heel erg gelovig bent en (onverstaanbaar) dat je dan, als je weer terugkomt, dan je dan weet, dat je dat gedaan hebt, dat heb je dus geleerd eigenlijk dan. Dus dan ga je weer een stapje verder en ga je toch eigenlijk niet een stapje terug door bewust werelds te worden en eigenlijk het tegenovergestelde te doen. Anders heb je niks geleerd lijkt mij.*

Misschien mag ik het dan iets anders formuleren, dan wordt het u iets duidelijk. Vroomheid is in vele gevallen een vluchten voor je eigen verantwoordelijkheid in een absolute dienstbaarheid aan een God, die je niet helemaal kent. En een onderwerping aan het gezag van hen, die beweren dat ze de wil van die God wel kennen. En op dat ogenblik schuif je dus de verantwoordelijkheid, die je voor jezelf draagt, de eigen innerlijke waarheid, weg. Die schuif je opzij om daar voor in de plaats een illusie te koesteren. U kent het wel: mensen, die eelt hebben op de knieën van het bidden, maar ook op hun hart, omdat ze alleen nog maar het woord des Heren kennen en niet meer de ziel des mensen. Dan is het duidelijk dat iemand, die dáármee geconfronteerd wordt - en na de dood krijg je een periode, dat je even alles nagaat van dat vorige leven -, hè, dan droom je a.h.w. je leven nog een keer. Alleen met dát verschil dat je degene bent, die de klappen geeft en die de klappen krijgt dan.

Dus dan zeg je: ja, dat pást niet, dat is niet harmonisch, ik kom iets te kort. En als je iets te kort komt dan dat je te ver van de wereld bent weg gelopen, dan is de

kans groot dat je probeert het te compenseren door je veel meer aan de wereld te wijden en veel minder aan de vroomheid, veel minder aan God. En ja, ik kan begrijpen dat u dat vreemd vindt. Er is u altijd geleerd: als u op aarde braaf bent, komt u in de hemel. Nou ja, wat de hemel is, weet u ook allemaal, nietwaar. Er is een hemels Jeruzalem met gouden straten, hè, met voortdurend bazuingeschal plus geluidsoverlast en harpen, waarin de mensen gevoederd worden met gouden kommetjes en gouden lepeltjes en daarbij lammetjespap slurpen, die volledig lam en smakeloos wordt, maar een genieting heet te zijn, omdat ze voldoende aanwezig is.

Dat is natuurlijk ónzin. Dat is kolder. Het gaat er niet om dat u braaf bent volgens de opvatting van de mensen. Realiseert u zich wel dat dezelfde Jezus, die nu vereerd wordt als de zoon van God, in zijn tijd beschouwd werd als een revolutionair, als een opstandeling tegen de tempel. Iemand, die de wetten van het gezag en de ordening, die God wilde, probeerde te verstoren, dat 'ie dáárom gekruisigd is. U kunt het in de Evangeliën terugvinden en als u het niet in de Evangeliën vindt, neemt u de Apocriefen, daar staat het nog duidelijker in. Dus het gaat er niet om dat je precies doet wat de mensen willen.

U moet één ding onthouden: het doel van een beschaving is om de bestaande omstandigheden te continueren, zodat de rijken rijk, de armen arm blijven en iedereen het gevoel heeft dat 'ie er toch op vooruit gaat. Ja, neem me niet kwalijk, maar het is zo.

En dan zegt u: ja, maar ik dacht dat iemand, die vroom was, dan later dus hóger zou zijn, áls je vroomheid er een is van de herkenning van je medemens, van het vinden van God in jezelf. Zeker. Dan ga je erop vooruit, dan word je veel bewuster en misschien zul je nooit meer terugkeren naar de menselijke vorm.

Maar dan kunt u er ook van overtuigd zijn dat men u op aarde waarschijnlijk heeft uitgemaakt voor een zonderling, een revolutionair of misschien wel nog heel andere dingen. Want als er iets is, wat de vromen op aarde nog moeten leren, dan is het dat hun meester heeft gezegd: oordeelt niet, opdat ge niet geoordeeld worde.

Elk oordeel dat je over een ander geeft zónder begrip voor die ander. Je mag oordelen over een situatie. Dat is je recht, want daar ben je bij betrokken. Je mag niet oordelen over de ánder, want je weet niet wie die ander is, wat hem gebracht heeft tot hetgeen die is. En als je dat verzuimt. Wanneer je voortdurend bezig bent om jezelf te rechtvaardigen, waar kom je dan terecht? Dan kom je terecht in een situatie na de dood, waarin je absoluut onevenwichtig bent. Waarbij je soms de meest hoge impulsen, die op je af komen, probeert af te weren als kwaad, terwijl die impulsen, die in feite laag en verwerpelijk zijn, als goed probeert te verheerlijken totdat je eronder gaat lijden.

En dan incarneer je. Maar als je dan incarneert en je krijgt in de gaten datgene, waar ik achteraan gelopen heb, datgene, wat ik had gekozen, dát is het wat mij pijn doet. Dan kies je voor wat anders. Onthoudt u één ding: degenen, die vroom zijn in de ogen der mensen, zijn ten minste naïef en soms erger in de ogen van de geest. Want bij alle reïncarnatie en alle herhaling, schijnt de mens maar heel moeilijk te leren dat wanneer je op aarde leeft, je op áarde moet bestaan.

Zeker, de wereld van de geest is er. God is er. Hij is direct bij je, hij leeft in je, hij leeft rond je in alle dingen. Maar dit is jouw wereld, dus is dit jouw taak. Je moet in die wéreld leven, je moet met die wéreld werken, je moet úit die wereld wijzer worden. Je moet jezelf leren vinden, jezelf leren aanvaarden zoals je bent. En als

je doet, ja, dan heb je kans dat de volgende incarnatie inderdaad veel hoger is of misschien zelfs achterwege kan blijven in de menselijke oorden.

En ja, dan zitten we eigenlijk meteen weer bij die kwestie van: waarom heeft de een het altijd zo goed en de ander altijd zo kwaad. Er staat een heel oud verhaaltje dat die God eens een keer een hele goede bui had. Hij zei tegen de mensen op aarde: jullie hebben allemaal een kruis te dragen. Weet u wat: jullie krijgen toestemming, gooi ze allemaal op een grote hoop en dan zoek je maar uit wat je wilt hebben. Dan weet je precies waar je aan begint. Nou, u begrijpt: er was een hele jubel onder, de hele vrome en andere gemeenschap.

Iedereen wilde wel wat. Communisten wilden democratie. Democraten, die wilden het eens proberen met het communisme. De katholieken, die wilden toch uiteindelijk wel eens een andere vorm hebben van godsbeleving. En de protestanten, die voelden toch heus wel voor een beetje zingen in de kerk i.p.v. alleen daarna. Dus iedereen riep 'hoera' en ze gooiden de kruisen bij elkaar en ze gingen uitzoeken.

En wat vertelt het verhaaltje? Toen iedereen een kruis had uitgezocht, bleek dat iedereen zijn eigen kruis had uitgezocht. Raar, hè. Wanneer u zegt: die ander heeft zoveel geluk, dan telt u uw eigen geluk niet genoeg. Wanneer u zegt: wij hebben zoveel leed, dan weet u misschien niet hoeveel anderen lijden.

Wanneer ik kijk naar bijvoorbeeld Derde Wereldlanden, dan kun je zeggen: ja, die mensen hebben het slecht. Natuurlijk, ze hebben het slecht. Ze leven korter, ze hebben honger, ze hebben het niet altijd even prettig. Maar daar staat tegenover dat wanneer ze dan een ogenblik zich een keer kunnen ontspannen, dat ze dat doen met een vervoer, met een inzet van hun hele persoonlijkheid. Dat ze in de vreugde van één nacht dansen, de ellende van maanden kunnen vergeten. Kunt u dat?

Maar als je tegen een ander zegt: ga nou maar feest vieren, dan vieren ze feest hoor. Nou ja, het moet natuurlijk niet te gek worden, hè. Maar het mag dan wel vieren, het feest. En dan ontmoet je elkaar bij een glas en dan zegt de een tegen de ander: nou, het is toch gezellig vanavond. Ja, ja, ja, ja, maar met van Agt als president, ik zie dat toch niet zitten. Ja, en zo is dat. En ja, maar er komen zoveel kleurlingen bij ons in de buurt wonen en ik voel dat toch niet. Dan beginnen ze daar een eind op te sommen. Begrijp je. Dáár komt die ellende voor een groot deel vandaan.

Er zijn mensen, die zeggen: ik heb kinderen verloren, waar heb ik dat aan verdiend? Dat heeft u nergens aan verdiend. Maar u moet één ding onthouden: zolang u uw kinderen dát hebt gegeven wat ze nodig hadden - en dat was in de eerste plaats uw genegenheid, uw aandacht en uw liefde, véél meer nog dan eten en drinken - dan hebt u gedaan wat u kon. Dan is die band met het kind niet te verbreken. En bestaat er tussen u en dat kind een genegenheid, die net iets verder gaat dan de bezuider dierlijke relatie, die tussen moeder en kind nu eenmaal altijd ontstaat en die door de natuur eigenlijk is ingelegd.

Zeg dan niet: ik heb een kind verloren, zeg dan: ik heb een kind mogen hebben.

Zeker, het is voor vervelend, wanneer een gewoonte gebroken wordt. Maar die gewoonte wordt misschien wel compleet, omdat je ze tot gewoonte hebt laten worden. Er zijn mensen, die zijn vijftig, zestig jaar getrouwd, samen geleefd. Eigenlijk na de laatste 25, 30 jaar meer naast mekaar dan met elkaar, als je het goed bekijkt. Maar ze waren zo aan elkaar gewend. En dan gaat er een heen. En

de ander is ineens ongelukkig of waar heb ik het aan verdiend en het was zo'n goeie man of het was zo'n goeie vrouw en wat moet ik nou hiermee? Wat moet ik nou?

Mijn gewoontepatroon is gebroken. Ik kan me niet meer oriënteren. Maar dat is een leven wat aan jezelf ligt, dat ligt niet aan die dóód. Dat ligt aan het feit dat je iets als vanzelfsprekend als je récht, als norm hebt beschouwd, terwijl het dat niet was. O ja, ik weet het, het is een predikatie natuurlijk, die weinig uithaalt. Een mens heeft nu eenmaal zijn instincten. Een samengang kan een gewoonte worden. Want dan zou je eigenlijk elke keer weer een beetje naar elkaar met nieuwe ogen moeten kijken. Je zou een beetje elke dag moeten plukken. Carpe diem, ja zeker. En dat hoef je niet eens in het Latijns te doen, het kan nog in gewoon Rotterdams ook. Hè, je plukt de dag maar hoor. Want als je élke dat opnieuw beleeft, niets als vanzelfsprekend aanneemt, dan brengt elke dag een hele hoop geluk. En natuurlijk ook wat onprettige dingen. En wanneer je zo leeft, dan zeg je tegen jezelf: ach, wat is het leven eigenlijk goed. Maar als je elke dag begint met verwachtingen. Die verwachtingen, die heb je gisteren opgebouwd. En zit je vandaag voortdurend te wachten en ze komen niet. Het is net als wachten op de tram, als er een ongeluk op de lijn is geweest.

Dan word je hoe langer hoe nijdiger, omdat het niet komt. Je ziet niet meer dat ze zon schijnt, je ziet niet meer wat je allemaal nog wél hebt. Je proeft niet meer wat je eet, dan eet je ook veel meer dat goed voor je is en veel lekkerder dan de meeste mensen op deze wereld en dan zeg je: wat is het ongeluk?

Een wijze van leven. Veel meer dan van hebben of niet hebben, waardoor dit gelukkig zijn of ongelukkig zijn bepalend wordt, heus.

En wanneer je in dít leven voortdurend bezig bent geweest met het stellen van eisen, die natuurlijk nooit zijn uitgekomen, dan zullen die eisen je achtervolgen, die worden deel van je persoonlijkheid. Je gaat dood en je incarneert opnieuw. En dan zeg je: nú kies ik de buurt, waar die eisen vervuld kunnen worden. Zoals een vriend van me, die eerst puree is geweest en ja, dat deed 'ie dus het een en ander ook in de biechtstoel.

En toen zei 'ie tegen zichzelf: ja, maar ik vind het toch veel prettiger, wanneer dat niet allemaal zo (onverstaanbaar) moet gaan. Ik wil gewoon openlijk iets voor de mensen zijn en toen is 'ie herbergier geworden. En ja, dat had één nadeel: hij had zoveel klanten, dat 'ie geen tijd had om naar zijn eigen zin genoeg te drinken. En toen koos 'ie weer een incarnatie en toen zei die: nou kies ik toch een buurt waar er lekker gedronken wordt. Dat deed 'ie inderdaad. Het resultaat was toen hij een jaar of drie was, dat zijn vader met hem speelde, terwijl 'ie dronken was. Het kind maakte een ongelukkige val, de ruggegraat was beschadigd en vanaf dat ogenblik ging 'ie misvormd door het leven. En zo heeft 'ie geleerd dat dránk niet bepalend is. Zo heeft 'ie ook geleerd dat dienstbaarheid aan de mensen iets ánders is dan een leer verkonden of mensen bedienen; dat het eigenlijk meer betekent mensen begrijpen.

Ja, het gaat nou niet om wie het wel is of niet is. Als u denkt dat u het weet, nou ja, goed.

Er is maar één geval en ik neem er een van onze kant, omdat het veel netter is dan een van u als voorbeeld in ene, zelfs wanneer u uw eigen incarnatie misschien niet kent. Ik wil daar maar mee zeggen: reïncarnatie is een feit. Maar het is géén vaste cyclus. Dat krijg je wél weer, wanneer reïncarnatie in een geloof

wordt ingebouwd. Dan krijg je het idee: nou ja, ik ben nu een paria, maar in de volgende incarnatie ben ik wel een boer, een koopman, of misschien zelfs iemand van de krijgsmanskaste. En dat is niet waar, want je wordt datgene wat je moet zijn om evenwichtiger te worden dan je bent. Mag ik iets zeggen over ónze werelden in dit geval? Moet u goed luisteren. Een sfeer, zoals men het noemt, een wereld van de geest, is uiteindelijk niets anders dan een reeks van gedeelde illusies, die de voorstelling bepalen die je van de wereld hebt, plus een reeks van harmonische mogelijkheden waardoor die anderen voor jou in die wereld betekenis hebben. Hoe eenzijdiger je nu bent, hoe onevenwichtiger die harmonie wordt. D.w.z. dat zodra iemand, waarmee je niet harmonisch bent, in dat geheel met anderen wél harmonisch wordt, die anderen voor jou beginnen te vervagen. Wanneer je té eenzijdig bent, té onvolledig zou ik haast zeggen, dan betekent dit dus dat er in je wereld steeds weer gaten vallen. Steeds weer verdwijnen er dingen. Dingen die je eens vol kon beleven, zijn nu alleen nog maar een flauwe schim, een soort vage (onverstaanbaar) op een achtergrond.

En dan ga je jezelf afvragen: waaróm leeft dat niet voor mij? En op den duur ontdek je ook dat je door de beperking van je harmonische mogelijkheden niet verder kúnt; je zit in dat wereldbeeld opgesloten, je kunt niet verder. En dán incarneer je, want er staat niemand die zegt: en nú zult gij incarneren. En als er zo iemand staat na uw dood, wijs dan maar op het voorhoofd dat u niet meer hebt en zeg: ben jij mesjokke of ben ik het?

Incarneren doe je wanneer het voor jou een noodzaak is, wanneer je niet verder kunt. En hoe meer je nu evenwichtig bent, hoe meer harmonische mogelijkheden je ontwikkelt, hoe gróter je wereld wordt, maar ook hoe rijker. Hoe meer entiteiten en krachten je kunt ontmoeten, die véder zijn dan jouw wereldbeeld, maar die toch met enkelen ervan harmonisch kunnen zijn en daardoor ook jouw bereiken; dan léér je in die wereld, dan ga je verder in die wereld. Zeker, ook dan kan er nog een ogenblik komen dat je zegt: ik kan niet verder meer, ik incarneer. Maar dan heb je zóveel geleerd dat je bewúster kunt incarneren. Dat je bewust een reeks belevingen of een taak gaat zoeken en dat je in staat bent om alleen al aan de stoffelijke waarden die je ontmoet in de omgeving zowel als in eigen zaadcel van de ouders bij wijze van spreken te zeggen: dít is mijn mogelijkheid, deze incarnatie neem ik. Dus denk nu niet lieve vrienden, dat reïncarnatie alleen maar een spelletje is.

Het is een soort van bittere noodzaak, die voortvloeit indirect uit de kosmische wet van naar hoe meer evenwicht. Of als je het technisch wilt zeggen: van de gelijkblijvende velden, waarbij een volledige reactie op álle velden betekent dat je in jezelf de volledigheid van de velden ervaart zonder een noodzaak tot verandering of beleving.

Nou, misschien nog niet gehoord, maar dit is ook een van de artikelen, die eruit voortkomt. Hè, en van die gelijkblijvende velden is de andere regel - dat wil ik er wel bij zeggen voor degene, die daar nou ineens nieuwsgierig naar is. Wanneer aan één zijde of in één veld een verándering plaatsvindt, zal in het daar aangrenzende veld eveneens een verandering plaatsvinden en wel zódanig dat de waarden van evenwicht tussen beiden ten allen tijde gehandhaafd wordt. Dus eigenlijk een doodnormale natuurwet. Alleen is het nou natuurlijk een wet, die niet alleen geldt voor de materie, maar ook voor de geesten. De geest is ook energie; de geest kun je dus ook als een soort veld omschrijven. En ja, laat ik het niet te opvallend zeggen, hè. Want er was er eentje, die op sommige opmerkingen reageerde: nou, moet je mijn vrouw zien, dan heb je een heel areaal. Kennelijk

een dame, die niet tot de zwakste behoort. Maar, ja, eerlijk, het is een man, die het gezegd heeft hoor, het is geen discriminatie. Ik weet dat er vrouwen zijn, die over hun mannen hetzelfde zouden kunnen zeggen.

Maar realiseer je nu eventjes dus waar het om gaat: je léért. In een leven doe je ervaringen op. Door die ervaringen worden je reacties bepaald, maar ook wel degelijk je oriëntatie na de dood. Je oriëntatie bepaald weer welk wéreldbeeld er voor jou ontstaat, dus met wie je in contact komt. Wat jullie tesámen aan wereldvoorstelling opbouwen.

Hoe meer je kunt ontvangen, hoe rúimer je beeld wordt. Zeker, de vormen worden vager, want dan zijn de vormgedachten zo verscheiden dat er niets meer overblijft. Maar daarvoor is er een volheid van beleving en zoveel mogelijkheden, dat je eigenlijk voortdurend léért en gelijktijdig leeft. Dat je leven leren en je leren leven is. En daarin krijg je dan een enorme voldoening. Dat is het bestaan in het hiernamaals dat men dan de zeer lichte sferen noemt.

En gaat het niet, nou ja, dan moet je een stap terug en dan ga je het opnieuw proberen om dus door ervaring weer die weerklankmogelijkheden met meer personen, met meer entiteiten tot stand te brengen. Er is een gezegde bij ons: wanneer je een volledige harmonie bereikt met een ander, vorm je een éénheid, die naar de buitenwereld als één persoon werkt. En wanneer díe persoon wéér een volledige harmonie krijgt met anderen, volgt wederom een versmelting. En op het ogenblik dat wij ons volledig in kunnen voelen met ál wat is, hebben wij het beeld van God gerealiseerd dat in ons rust en kunnen we voor het eerst iets begrijpen van de kracht, die ons heeft voortgebracht.

Ik dacht dat ik daarmee over de twee onderwerpjes iets gezegd had, maar misschien vindt u het tijd om nu zelf iets te zeggen.

❖ *U hebt aan het begin van uw betoog verschillende keren gezegd: dan is het mogelijk niet meer nodig dat u als méns incarneert. Houdt dat automatisch in dat het dan wel noodzakelijk is om als iets anders te incarneren en zo ja, als wat?*

De ervaring leert dat wanneer je niet meer als mens incarneert, je tóch door je hele wordingsgeschiedenis een zekere binding hebt met de materie. En dat wil zeggen dat je de úitdrukking van je wezen toch altijd weer materieel probeert te verwezenlijken. En dan kun je bijvoorbeeld een groepsgeest worden of je kunt misschien deel worden van de bezieling van de planeet of van een ster. Je kunt misschien in de ruimte drijven. En die hele kosmische wisselwerking, die taal tussen de sterren bestaan. En hoe het ook gaat, je leeft dan en je kent toch ook nog de materie.

En pas wanneer je zover bent gekomen dat je beseft dat materie uiteindelijk energie is en als energie beleefd, niet afzonderlijk beschouwd hoeft te worden (onverstaanbaar). Maar dat is meestal een proces, wat enige tijd vergt. Is het duidelijk?

❖ *Duidelijk.*

Nou, had iemand anders nog opmerkingen? Ja, ik hoop nou niet dat ik teveel van u ontneucht heb, hè, dat is helemaal niet de bedoeling.

❖ *Je hoort wel eens dat een mens ook als dier kan incarneren. Ik geloof dat zelf niet maar eh.....*

Nou ja, kijk, je moet nooit zeggen: iets is onmogelijk, hè. Wanneer je zegt: iets is onmogelijk, dan zeg je: het kan helemaal niet voorkomen. Er zijn mensen, als je

kijkt hoe ze leven, dan zal het je helemaal niets verbazen wanneer ze terugkwamen als een kip zonder kop of zo of een ezel. Het zijn de mensen, die zó bezig zijn met hetgeen wat men feitelijk betekent dat ze allemaal betekenis heeft voor bijgeloof. Maar de ervaring leert dat dit toch maar heel zelden zal gebeuren.

Het is dus niet zo dat u morgen een koe in de wei ziet staan en met zijn staart, dat 'ie terugroept: hallo opoe, hoe gaat het? (gelach).

Nee, een mens zal meestál als mens geboren worden, wanneer 'ie reïncarneert. Lágere vormen komen voor, nou, misschien één op de tien miljoen. En dat is dus voor u een betrekkelijk kleine kans. Wat betekent het dus: dat er toch nog in Nederland wel iemand leeft, die als ezel kan incarneren (gelach).

❖ *Waar hangt dat dan van af?*

Dat hangt af van je ónvermogen om besef eigenlijk sámen te voegen tot één geheel. Als je dier bent namelijk, dan ben je émotioneel sterk, maar je bent níet in staat de betekenis van je emotie te beseffen. En als je in dit besef tekort schiet, dan reïncarneer je als dier, maar dan heb je meestal ook géén lang bestaan in de sferen. En wanneer je er al bestaat, nou, dan is het meestal een soort dode bundel nevel, omdat je hier en daar wel een flard of een flits van een begrip ontvangt, maar het nooit kunt verwerken. Het blijft allemaal vaag.

❖ *Ja, ik wilde graag vragen bij het ongeborn kind, dat bijvoorbeeld bij een buitenlandse (onverstaanbaar) hoogstaande intelligente vader wordt geboren en dan bijvoorbeeld bij een moeder wordt geboren, die veel lager staat wat het geestelijk niveau betreft en jonger is. En hoe komt het nu dat het kind dan bijvoorbeeld al die kennis van die vader eigenlijk, die dan misschien ook nog sterft, al vanzelf in die tijd kunnen terugvinden of ergens anders vandaan moet halen of waar heeft dit ongeborn kind dit aan te danken (onverstaanbaar) is het zo slecht terecht gekomen dat het (onverstaanbaar)..*

Nou, nee, nee, dat is weer echt menselijk, hè. Je komt nooit slecht terecht.

❖ *Nou ja, (onverstaanbaar)*

Ja, ik weet wat u bedoelt, maar moet u eens goed luisteren. Kénnis is niet veel waard in de geest, dat menselijke kennis is. Begrip wel. Begrip is erg belangrijk, maar kénnis.

Luister, je kunt een zeer geniale vader hebben. Neem bijvoorbeeld een uitstekend filosoof, sociaal heel bewust en heel veel weten. En daarnaast heeft 'ie misschien nog een of ander professoraat of zo. Dan zeg je: ja, dat kind moet het ook hebben. Waarom? Dat kind heeft díe dingen van die vader misschien helemaal niet nodig. En misschien dat die moeder, die dan zoveel lager staat, een gevóelsleven heeft, dat veel belangrijker is voor de bewustwording van dat kind, dan al de kénnis van de vader.

❖ *Ja, maar als het kind nou toevallig op die vader lijkt en de vader en die vader nou eens sterft, dat het kind eigenlijk nooit de gelegenheid krijgt om kennis te maken met een hele boel dingen.*

Het kind is toch niet afhankelijk van de persoonlijkheid van zijn vader. Kijk, ik weet dat in de gezinsrelatie, zoals die bij u bestaat, het imitatiepatroon een heel grote rol speelt. D.w.z. dat heel veel dochters proberen op vader of moeder te lijken en heel veel zoons vaak van moeder houden en vader nabootsen. Maar dat is maar gewoon een gewóonte-idee.

Een kind is genetisch het product van de ouders. Geestelijk het product van zijn voorgeschiedenis en in wezen op aarde een zelfstandige persoonlijkheid, die zichzelf moet ontwikkelen.

En het is dan ook niet aan die ouders om die kinderen allerhand gaven mee te geven van kennis, van inzicht en techniek e.d.; die moeten ze zelf vinden. Voor de ouders is het alleen belangrijk dat ze het kind leren om te leven in gemeenschap met mensen. Dat is de taak van de ouders en verder niet. Dat is ook de betekenis van de ouders.

❖ *Het hangt er nog helemaal af van in wat voor milieu zo'n kind opgroeit. Het kan wel degelijk verschil maken.*

Luister: er zijn kinderen die worden opgevoed in de beste kringen. En als je daar ellendelingen na zou gaan, dan zijn ze veel misdadiger dan al die hippies, die er rondlopen. Als je kijkt naar de verslaafden, dan blijkt dat bijna 65% daarvan behoort tot de middenstand of tot de betere standen. Dus het criterium wat u daar aanhaalt van standen, dat heeft er eigenlijk niets mee te maken.

Laten we dan ook nog even kijken naar de mensen, die het ver gebracht hebben in hun leven. Een boerenzoon wordt minister. Een jongen, die geboren is in een slop en een achterbuurt, heeft misschien in zijn jeugd leren stelen, maar hij is later een zéér geslaagd zakenman geworden, misschien ook omdat 'ie vroeger al wat geleerd had. Een jongetje uit een boerenfamilie, waarbij men nét geen alfabeet meer was, wordt docent in oude talen en filosofie. Je kunt hem vinden aan de vrije universiteit van Amsterdam. Ik noem maar een paar voorbeelden. Daaruit blijkt dat het kind niet van zijn omgeving en van zijn ouders zonder meer afhankelijk is voor hetgene in de maatschappij bereikt kan worden en voor hetgene wat hij voor zichzelf kan maken. Maar dat impliceert dan ook dat het belangrijker is dat het kind in zijn jeugd stabiliteit heeft, waardoor het zichzelf kan ontwikkelen en dat het zoveel goede voorbeelden en goede mogelijkheden heeft, waardoor het niet meer in staat is voor zichzelf op te komen, wanneer het uiteindelijk alleen staat.

❖ *Nee, maar er is natuurlijk ook nog een bepaalde vorm van intuïtie (onverstaanbaar) het kind gevoelig voor.*

Ja, als u dat met alle geweld wilt, wil ik het wel toegeven, maar ik ben het niet met u eens. Want u zegt: intuïtie. Intuïtie is een gevoeligheid. Die gevoeligheid bezit elke mens intensief. Namelijk een kind heeft een zeer grote intuïtie en sommige kinderen ontwikkelen die intuïtie verder, anderen niet. Wanneer je die intuïtie, die gevoeligheid bezit, ben je ook in staat impulsen van vreemden over te nemen. D.w.z. dat je gewoon iemand ontmoet en dat je dáár zonder het bewust te weten, van alles aan ontleent, aan waardering, aan mogelijkheden, en soms zelfs kennis of woorden.

❖ *Ja, maar dan moet het kind ook altijd van vreemden hebben om te ontvangen vaak. (onverstaanbaar)*

Wanneer je geestelijk niet in staat bent tot die gevoeligheid, kun je de meest intuïtieve ouders hebben, maar je krijgt ze niet. Wanneer je daarentegen zelve geestelijk deze achtergronden hebt, waardoor die gevoeligheid voor jou belangrijk en mogelijk is, dan zul je zó incarneren dat stoffelijk die mogelijkheid niet wordt afgeremd. En dan zul je ze zelfs ontwikkelen, wanneer de ouders en de gehele omgeving helemaal niet wéét wat intuïtie is en ze nooit verbruikt.

❖ *Hoe moet men het inderdaad ontwikkelen?*

U maakt een gróte fout. De fout, die men héél vaak maakt, dat u zegt: de mens is een product van zijn milieu. Dat is fout. De mens is niet het product van zijn milieu. Dat is alleen de wijze, waarop hij optreedt en de persona, die hij aan de wereld probeert te tonen. Die worden door zijn milieu bepaald. Maar zijn eigenlijke wezen en zijn eigen mogelijkheden zijn deel van zijn persóonlijkheid. En wanneer deze persoonlijkheid geleerd heeft met zichzelf te werken, dan zal die persoonlijkheid uiteindelijk naar buiten komen en dan blijkt heel vaak dat men daardoor béter wordt dan een ander.

Mag ik een gek voorbeeld geven? Er zijn Surinamers, die praktisch nooit iets anders hebben gesproken dan Papiamentu. Die komen in Nederland, maar ze willen dan ook in die maatschappij meetellen. Wanneer ze dan Nederlanders spreken, spreken ze zuiver en beter dan menig geboren Nederlander, die zich altijd nog laat beïnvloeden door spraakgebruik, dialect e.d. En die daardoor nooit tot een zo zuivere uitspraak komt.

Dan heeft u typisch voorbeeld van het taalgebeuren. Hier is het dus de behoefte om je aan de bestaande mogelijkheden en omstandigheden aan te passen. Dat heeft niets te maken met de ouders, dat heeft niets te maken met bijzondere begaafdheid zelfs, dat heeft alleen te maken met de persoonlijkheid zelf, die zich op een bepaalde wijze wil ontplooiën. Zullen we het daarbij laten.

Zo, dan heb ik in ieder geval mijn mening gezegd. En het wil natuurlijk niet zeggen dat u het mij eens hoeft te zijn, dat bent u waarschijnlijk ook niet, daar gaat het niet om. Maar wat dat betreft weten wij in de geest nogal het een en ander en het is misschien wel eens goed om er mensen op te wijzen.

U denkt zo vaak: die ander. Die ander, die heeft en dat en ik heb dit niet. Er zijn wel eens mensen, die zeggen: waarom nou die ander medium en waarom kan ik het niet? Doodgewoon, omdat 'ie de andere mogelijkheden heeft. Maar als u dan probeert medium te worden, verwaarloost u wat voor u het meest belangrijk is. Daar moet je nooit aan voorbijgaan. Had iemand nog vragen of zullen we overgaan tot de pauze?

❖ *Er zijn zoveel verschillende visies over het leven na de dood; de een zegt dit, de ander zegt dat. Hoe is nou precies het proces van je overlijden, van incarnatie; kunt u dat misschien in het kort vertellen, want sommige mensen beweren: als ik doodga, dan gaat mijn ziel gelijk in het eerstvolgende babytje, dat geboren wordt.*

Nou, dat kan alleen, wanneer je heel erg bewust bent, dat laatste. Maar laten we het proces even nalopen. Overlijden betekent in feite langzaam maar zeker een soort kilte voelen opkomen ofwel alle krachten weg voelen vloeien, soms ook beiden tegelijk. Het ligt aan de omstandigheden, waaronder u sterft.

Vanaf het ogenblik dat je gevoel verdroogd is, word je beheerst door de voorstellingen, die op dát ogenblik voor jou het meest belangrijk zijn. Dat kan zijn: mensen die aanwezig zijn, de situatie, waarin je verkeert. Maar het kan ook zijn de herinnering aan personen, die je voor zijn gegaan, die je daardoor a.h.w. tot je trekt en er daarmee contact krijgt.

Dan komt het ogenblik van de dood zelf. Dat is een ogenblik buiten je lichaamstaal. Je voelt je dan veel groter en je ziet jezelf. En alles wat er om je heen is - lichamen - dan - als een soort poppentoneeltje ergens beneden je, dat tamelijk fel verlicht is, terwijl je zelf in een soort hoger duister staande, zie je vaak wel iets, wat op sterren lijkt.

Dan kun je enige tijd daarbij blijven. Heel vaak blijft men in de buurt, totdat het lichaam dus vergaat ofwel begraven is. Kortom, wanneer die stoffelijke dood aanvaard is. Vanaf dát ogenblik krijg je dus een soort tunnelwerking, ja, hoe moet je dat uitdrukken. Stel je voor dat er een voor uw gezicht spitstoelopende koker is, waar geen licht is, en dat u daar in valt.

Wanneer u daar in valt, dan blijkt op een gegeven ogenblik dat u helemaal niet verder valt, maar dat u zweeft. En in dat zweven ziet u a.h.w. alle taferelen van uw eigen leven. Meestal gaat dat in omgekeerde volgorde. Je gaat dus mééstal, maar niet altijd, van de dood terug naar.... (*band stopt*)

.....die tunnel helemaal niet bestaat en dat er iemand in de buurt is, je krijgt dan aanspraak. Je hebt dan het gevoel: alles wat ik gezien heb, heeft die ander ook gezien. En dan is er de vraag of je jezelf kunt accepteren. Kun je dat niet, dan vlucht je weg. Dan herontstaat een duister. Aanvaard je die ander wel, dan wordt het langzaam wat lichter, dan krijg je contact met steeds meer anderen. Heel vaak zijn degenen, die je dan ontmoet, personen, die je al gekend hebt op aarde. Heel vaak in beelden, die je je van vroeger herinnert. Maar de contacten zijn desalniettemin reëel.

Van daaruit ontstaat het leven in de sferen. Dat kan werken en taken omvatten, het kan ook een tijd van rust zijn. De meeste mensen, die overgaan, rusten eerst nog een tijdje. Je probeert misschien contacten op te bouwen. Je moet leren hoe je je geestelijke krachten moet gebruiken en dat gaat verder. Tot het ogenblik dat die geestelijke wereld voor jou niets nieuws meer te bieden heeft. Op dát ogenblik moet je ófwel je harmonie veranderen en dus uitgebreidere besefsvormen gaan aanvaarden en jezelf in het kader van die besefsvormen. Dan ga je naar een hógere sfeer. Of je moet terugkeren naar de stof. Dit proces verloopt bij de een sneller dan bij de ander, maar zeventig jaar is toch wel de gemiddelde periode van de ónbewuste mens.

Zijn ze méér bewust, dan kan dat uitlopen tot duizenden jaren soms. De gemiddelde cyclus van mensen met enig geestelijk bewustzijn ligt rond de 700 jaar. Mensen, die bijzondere gaven, kwaliteiten hadden of een bijzonder ik-beeld, kunnen tot de volgende incarnatie zelfs duizenden jaren doorbrengen. Er zijn er maar enkelen bekend.

Een snelle incarnatie kan gebeuren ongeveer drie dagen na de dood of beter gezegd: ongeveer 24 uur, nadat ontbindingsverschijnselen zódanig zijn opgetreden dat álle levenskracht en het astrale volledig vrij en los zijn gemaakt van het lichaam. Die incarnatie kan dan direct gebeuren, zodat de vroegst mogelijke geboorte ongeveer ligt op 9½ à tien maanden na overlijden. Is dit voldoende?

Nou moet u me niet kwalijk nemen dat we nu gaan pauzeren. Ik heb werkelijk mijn best gedaan om alles zo netjes en zo vroeg mogelijk te zeggen. Misschien hebt u wel het idee dat ik hier en daar een beetje op u heb ingehakt, maar dat was toch niet de bedoeling. Ik neem aan, dat als u hier zit, dat u natuurlijk begrip hebt voor uw medemensen, dat u weet dat christendom niet betekent bonnen opstellen en zaken doen, maar gewoon je medemensen lief hebben en helpen waar je kunt. Ik neem dus aan dat u perfecte mensen bent. Maar als ik me vergis, nou ja, ik mag ook een fout maken.

VRAGENGEDEELTE

Het tweede gedeelte dat is bestemd voor uw vragen, zoals u weet. Persoonlijke vragen krijgen geen antwoord, andere vragen zover mogelijk. Schriftelijke vragen gaan voor. Vraag een.

❖ *Wat was er voor het heelal bestond?*

Wat was er voor het heelal bestond. Ja, toen was er een parallelheelal dat praktisch stervende was, waarin zoveel energie was overgelekt, dat er hier alleen maar energie was. Maar die was nog stábiel.

Toen was er een laatste explosie voor het intreden van stasis in dit parallelheelal. En dit betekende een verstóring in dit heelal, waardoor de energie balans verloor en daaruit begon de vorming van materie in de eerste straal. Voldoende?

❖ *Dus ongeveer de Big Bang - theorie, zoals wij die wij tegenwoordig kennen.*

Ja, de Big Bang, dat is eigenlijk meer een politieke uitdrukking, dacht ik, en een wetenschappelijke. In feite is het zo dat er dus gloed ontstaat en daarbij vorming. Maar die vorming, dat is een vretend proces, dat is dus niet een plotselinge explosie, maar een zeer vertraagde. Bij deze vertraagde ontstaat massa; eerst kleinste delen dus. In die kleinste delen beweging, daardoor hitte. En wanneer dát dus gebeurt, dan krijg je inderdaad een explosief effect aan het einde, maar het is dus met een vuurpijl. Je ziet eerst dus een hele hoop sis naar boven gaan voordat er uiteindelijk een papje komt. Voldoende?

❖ *Kunt u iets vertellen over magnetiseren en de waarde hiervan?*

Ja, magnetiseren, magnetiseren. Het is duidelijk een heel verkeerde term, hè, dat weet u ook wel, maar goed, het heet nu eenmaal zo. Magnetiseren, dat moet u eigenlijk zó bekijken: elke mens heeft levensstromen. Die levensstromen, die hebben een zekere kracht samen met het zenuwstelsel plus een aantal geestelijke waarden vormen ze de aura.

Wanneer een mens in staat is die krachten binnen die aura en zijn eigen levensstromen op de juiste wijze te richten, dan kan je die krachten overdragen aan een ander. Wanneer bij die ander de zaak nu níet in evenwicht is, dan kan 'ie heel vaak zijn éigen evenwicht ten dele of geheel opleggen aan een ander. En dat betekent dus dat de mogelijkheid tot genezen in dat lichaam, toen de ónevenwichtigheid niet bestond, nu wél ontstaat. Magnetiseren is dus géén proces, waarbij je direct kunt genezen. Het is een proces, waardoor je de krachten zodanig versterkt in de patiënt, dat je de natúúrlijke genezing in dat lichaam weer mogelijk maakt.

Nou, en wat moet je er verder van zeggen? Ik vind dat magnetiseren eigenlijk iets wat elke mens zou moeten kunnen. En elke mens zou het ook kunnen, wanneer ze zich voldoende zou concentreren daarop en wanneer ze erin zou geloven. Goed magnetiseren is in feite een soort emotionele kwestie. Je moet vóelen dat je het kunt. Op het ogenblik dat je ínnerlijk weet dat je het kunt, kun je het ook. Omdat dan dus door die ínstelling eigenlijk automatisch allerhand dingen gebeuren, die je toch bewust niet zou kunnen regelen. Voldoende? Geen commentaar?

❖ *Ik heb wel eens gehoord over die dus geestelijk genezen, dus de gebedsgenezing en ik heb ook wel eens van mensen, die opereren, astraal opereren. Bestaat dat?*

Ja, het bestaat allebei. Gebedsgenezing is in feite een vorm van magnetiseren, hetzij in direct contact, hetzij op afstand, waarbij je zelfverzekerdheid ontleend wordt aan het gebed en het gevoel dat God het zal doen. Maar het is altijd weer de gebedsgenezer zelf, die het centrum is, waar de kracht vanuit gaat.

Nou, en dan het zogenaamde astrale opereren. De geest kan het ook. Het is mogelijk om in te grijpen in organen zonder dat je daarbij de buitenlagen, de buitenliggende delen van het lichaam dus doorboort. En in enkele gevallen wordt het ook nog gebruikt op het ogenblik op bijvoorbeeld de Filippijnen, waar ze erg bekend zijn. Er zijn ongeveer veertig genezers, die het praktiseren. Er is er één, die het heel goed doet. Die werkt hoofdzakelijk dus voor zijn eigen mensen. En er zijn er een paar, die weten er niets van en die halen al in één keer het boek tevoorschijn. Voldoende?

❖ *Het laatste wat u daarnet aanhaalt. Is het misschien hetzelfde als driften en het kunnen rangschikken van elektronen in het lichaam?*

Ja, nee. Ik geloof dat u het simpeler moet zien. Wanneer je iets aanvoelt als fout en je maakt dat beeld in jezelf heel erg sterk, dan heb je ook dat beeld als goed. En dan vervang je a.h.w. het patroon 'fout' door het patroon 'goed'. En als je nu voldoende energie hebt, dan zullen de cellen geneigd zijn om zich volgens het patroon dat je uitzendt te schikken, zover dat in de bestaande binding en eigenschap van de cel mogelijk is. Je kunt dus bijvoorbeeld wel een niersteen vergruizen, dat is niet zo moeilijk. Zelfs in de gal. Maar je kunt heel moeilijk iets gewoon een, twee, drie genezen. Je kunt bijvoorbeeld slangengif na een slangenbeet terugdringen door eenvoudig de weefsels een functie te geven, waarbij ze zich naar buiten persen. Dan zie je ook dat een paar druppels ontstaan. En hier zijn mensen, die dat heel goed kunnen zelfs. Maar je kunt weer niet zeggen: hier is een gebroken been en nou is het heel. Je kunt wél zeggen: hier is je gebroken been en ik versnel de genezing met een (onverstaanbaar). En dat wil zeggen dat het been al onmiddellijk bijna pijnloos is. Dat je daarna ongeveer een uur op kunt staan, maar dat het zijn oorspronkelijke stevigheid pas ongeveer na zeven uur bereikt.

Dus u ziet, het is niet zonder meer richten van elektronen en zo. Het zou erg prettig zijn als dat kon, maar deze kunst is kennelijk de mens niet gegeven. Maar hij heeft in zich het ideale beeld van het perfect functionerende lichaam; waarschijnlijk een of andere cel(onverstaanbaar) En is in staat om die zódanig uit te zenden naar een ander, dat de ánder daardoor beïnvloed wordt. Dat is de geestelijke operatie. En wanneer de geest het doet, dan is het zelfs nóg moeilijker. Want de geest moet namelijk het ideaalbeeld ontleenen aan het zelfgeheugen van de persoon met wie hij werkt. En dat ideaalbeeld, dat afdrukken op de werkelijkheid, zodat de werkelijkheid in veränderende vorm een ideaalbeeld gaat naderen.

❖ *Dus het zou dan bij de een dan nog beter werken dan bij de ander, het magnetiseren.*

Ja, het magnetiseren is wat anders dan geestelijke operatie, maar het is wel zo dat het toch..

❖ *Mag ik even, eerst ik even, dan u weer. Het is namelijk zo: wanneer een patiënt u áfwijst, dan neemt hij uw kracht wel op, maar hij verbruikt ze door zijn éigen*

onevenwichtigheid om zijn éigen afweer te vergroten en dan is het effect nil. Wanneer een patiënt volkomen passief is, dan kunt u op die persoon inwerken, maar dan is de achtergrond van zijn eigen gevoelsrelatie, ook ten aanzien van de genezer, en het proces van de genezing toch van groot belang. En wanneer je een volledig, maar wel een gevoelsmatige aanvaarding krijgt, dán is dus het proces het beste en dan krijg je ook de beste resultaten.

Maar je moet één ding onthouden: niet elke magnetiseur of magnetiseuse kan álle onevenwichtigheden evengoed oplossen. En dat is een andere kwestie. Zo, en nou u.

❖ *Ja, ik dacht dat in bepaalde laboratoria wel bewezen is dat de elektronen zeker deel uitmaken van de materie. En naarmate men en dat die zonder meer bewerkstelligd kunnen worden en ontstaan via de menselijke geest, dat ze dat zonder meer door die trap de elektronen zonder meer kunnen gaan rangschikken; of verminderen of vermeerderen en zo ook die materie kunnen doen veranderen.*

Ja, het is een zeer interessante stelling, maar hij is ook in geen enkel laboratorium tot nog toe bewezen. Wel kan men bewijzen dat ook een cel opgebouwd is uit atomen. Atomen zijn opgebouwd, zoals u weet, uit verschillende kleine delen, waarbij de omloop de elektronen een rol spelen. Die elektronen hebben overigens geen hoofdrol en een van de belangrijke verschijnselen voor gezondheid e.d. is wel het baanverspringingspatroon, dat atomen en vooral de meer complexe atomaire vorm. Maar dat kun je ook niet in een laboratorium aantonen.

Je kunt het aantonen in de materie. Je kunt aantonen dat ook cellen materie zijn, inderdaad. Je kunt zelfs verder gaan en zeggen dat moleculaire ketens op een bepaalde wijze invloed hebben door hun eigen samenhang en het veld dat ze uitstralen op het totale vormingsproces van de cel, ook bij celdeling. Dat kun je allemaal bewijzen. Maar je kunt dus niet bewijzen dat je elektronen opvangt.

En wanneer u een dergelijke these stelt, dan veronderstelt u

bij een magnetiseur of magnetiseuse, gebedsgenezer e.d. het beeld en een kennis, die in feite niet bestaan of ten hoogste een enkele keer bestaan. Maar het zijn degenen, die het minste weten, die vaak het meeste tot stand brengen. Daaruit blijkt dan dat emotie dus een veel belangrijker rol speelt en de wil en het gevoel van het genezen dan alle kennis omtrent de procedure als zodanig. Ik hoop dat het voldoende is.

❖ *Past nu acupunctuur ook in het beeld?*

Acupunctuur past in zoverre in het beeld, dat acupunctuur is gebaseerd op de twee kringlopen van levenskracht in het lichaam, die kunnen worden beïnvloed door een beïnvloeden van het zenuwstelsel plus het eventueel ópladen met energie of het afstoten van energie, wanneer men geen enkele banen zelve prikt. Het blijkt dat u dit ook kunt doen met zogenaamde elektrocultuur, waarbij je dus gebruikt maakt van geleidende staafjes met een gelijk stroom. In dergelijke gevallen blijkt dat die stroom het proces versnelt zodat er niet alleen sprake is van een kosmische kracht, die opneemt, maar wel degelijk ook van veldspanningen of eventueel van fluctuaties, die aan gelijkstroom ook eigen zijn. Voldoende?

❖ *Mag ik nog even wat vragen over dat magnetiseren? Ik heb gehoord dat iemand, die in een crisissituatie is geweest, dat zich bij zo iemand het kunnen magnetiseren ontwikkelt. Is dat zo?*

Ja, die eigenschap is altijd aanwezig geweest, maar een crisissituatie, hetzij een lichamelijke of een psychische, heeft vaak tot gevolg dat de samenhang in de normale gewoontepatronen wordt verbroken. D.w.z. dat je dus, als ik het heel netjes mag zeggen, je hersens niet meer functioneren als ze geheel hebben gedaan. En dat betekent dat grenzen, die je onbewust naar jezelf gesteld had, op dat ogenblik niet meer voor je bestaan. En zo ontdek je dan dat je mogelijkheden hebt, die altijd wel latent aanwezig waren, maar die je door je patroon van denken nooit hebt kunnen activeren.

❖ *Is het mogelijk om een magnetiseur, soms helderziend is, helderhorend en nog meer, ja, hoe noem je dat, gaven of inzicht heeft dat dan 'ie eigenlijk heeft, dat 'ie zelf is. Dat 'ie a.h.w. je zou denken dat die persoon geleid wordt.*

Ja, ja, ja, ja, ja. Kijk, iedereen kan helderziend, helderhorend, heldervoelend zijn, maar een magnetiseur, die goed functioneert, moet op zijn minst een empathisch vermogen hebben. D.w.z. dat hij in staat moet zijn om de sfeer a.h.w. -of wilt u zeggen de aura, is het ook goed -, van een ander aan te voelen. Of 'ie dit bewust doet of onbewust doet dan eigenlijk weinig ter zake. Maar hij moet reageren op datgene wat 'ie aanvoelt.

Helderziendheid kan je misschien helpen, maar over het algemeen is helderziendheid eerder een kwaal in dit geval dan een hulpmiddel, omdat je door de helderziendheid ertoe komt af te gaan op een visuele voorstelling, die over het algemeen onvolkomen is. Heldervoelendheid kan je wél helpen, omdat je dan heel vaak een verschillende trilling voelt, eventueel sprake van koude, waardoor je geneigd bent juist op bepaalde koude plaatsen eventueel energiegevend in te werken en bij warme plaatsen energie weg te nemen. Voldoende?

❖ *Wat is het nut en de zin van het ondergaan van het Tibetaanse dodenritueel?*

Ja, dat is een kwestie hoe geloof je erin? Het dodenritueel -dat is niet alleen het tibetaanse, maar je moet zeggen het lamaïstische -, is gebaseerd op het zeer snel vrij maken van de geest en wel door het kruinchakrum of topchakrum, wat dan door een bepaalde klankenreeks heel bijzonder moet worden voortgebracht - de monniken leren dit ook - dus bevrijd moet worden. Het zal, vooral wanneer je er in gelooft, ook nog heel vaak rustgevend zijn en daarnaast inderdaad gemakkelijker dus die geest laten ontwijken door een hoog gelegen chakrum, maar hoger is dit niet. Omdat, al is dat meestal dan bij de afwasaanzet bij mensen, waar dat niet speciaal dus door allerhand klanken wordt bevorderd, die geest toch nog ontwijkt en het zilveren koord kan breken.

Dus de zin ervan? Ja, het is een deel van je geloof, van je denken. En er zitten bepaalde krachten in die inderdaad wel nuttig zijn, maar als je niet weet wat je er mee moet doen. En daarvoor moet je weer deel zijn van dat denken en dat geloof, haalt dat volgens mij nou niet zo gek veel uit. Voldoende?

❖ *Hoe is het voortbestaan na de dood van iemand, die zelfmoord heeft gepleegd? Hoe de incarnatie?*

Ja, dat is heel moeilijk te zeggen, want zelfmoord kun je om heel veel redenen plegen. Iemand die zelfmoord pleegt, omdat 'ie anderen niet wil lastig kunnen vallen of iemand die eenvoudig een leven beëindigd, omdat het geen zin meer heeft het voort te zetten in de vorm, waarin het nog mogelijk is, ach, die zal daar niet veel onder lijden; die gaat gewoon verder. En ik geloof ook niet dat dat later enige gevolgen zal hebben bij de incarnatie.

Iets anders is het, wanneer je probeert een probleem te ontvluchten, want dat probleem blijft in jou bestaan. D.w.z. dat er langere tijd na de dood het ik

beheerst wordt door dat probleem. En pas wanneer je dat opgelost hebt, kun je verder gaan. De ervaringen, die je dán opdoet, zullen heel vaak meebeslissend zijn voor een volgende incarnatie. Het houdt echter níet in dat je dan de volgende keer ofwel heel lang leeft, ofwel heel vroeg sterft of zoiets. Het is doodgewoon dat je ervaring hebt, waardoor de kúeze van die incarnatie veranderd wordt. Voldoende?

❖ *Kunnen entiteiten in de mens invloed uitoefenen en zo ja, met wat dan en hoe?*

Ja, als er een entiteit in u zit, dan leeft u. Als er geen entiteit in u zit, bent u dood. Maar die entiteit die in ú leeft, is de entiteit, die uw lichaam als levensgebied uitgekozen heeft. Komt een ándere entiteit in uw lichaam, dan zal deze bijzonder sterk moeten zijn om dat ego te verdringen. Wanneer dit gebeurt, dan is een deelwijze, overname, een besturing, een soort bezetenheid, is inderdaad mogelijk. Maar zelfs deze zal fluctueren, zodat je steeds weer tot norm terugkeert.

Aanhechtingen zijn weer iets anders. Hierbij is een ánder bewustzijn in uw aura a.h.w. verward geraakt en dan zal deze persoon, die zijn eigen signalen uitstuurt, daardoor de uwe vaak verwarren. Dat betekent in feite dat de persoon zich als schizofreen gaat gedragen. De oplossing is vaak betrekkelijk eenvoudig: wanneer iemand goed wordt afgenomen, dan is meestal iets dergelijks al voorbij. Is de vervlechting te sterk geworden - wat voor kan komen - dan zou je eigenlijk een medium moeten vinden, waar je de gastpersoonlijkheid in kunt laten optreden en dan bevrijdt u daardoor de patiënt.

Onderzoekingen op dit terrein zijn overigens in Engeland gedaan, maar wel door de wetenschap verworpen. Goed. Is dit voldoende antwoord?

❖ *Hoe kan een helderziende of psychometrist bepaalde gebeurtenissen in een mensenleven voorzien, wanneer deze van te voren níet vast zouden liggen; dit in verband met een vorige vraag van mij, waarop u antwoordde dat niets onontkoombaar vastligt in een mensenleven behalve de geboorte en de dood.*

❖ *Is het misschien zo dat alles wel vastligt in de tijd, maar het feit of iemand daarmee te maken krijgt of niet, afhangt van zijn eigen vrije wil en keuzemogelijkheden.*

En ik ben blij dat u het antwoord meteen gegeven hebt (gelach). Het is dus heel eenvoudig. Hè, als je een richtingspaal ziet staan, een richtingsaanwijzer, dan weet je die weg. Nou, die weg, die gaat van Rotterdam naar Maassluis. Maar dat betekent nog niet dat je naar Maassluis hoeft te gaan, als je die weg afgaat, want je kunt ook afslaan, dan kom je in Hondsbregdijk of zo terecht, hè.

En dat is nu wat helderzienden doen: hij ziet de richting, die je inslaat en de mogelijkheden van de weg, wanneer u die rechtlijnig volgt. Maar wanneer u er ook maar een heel klein beetje ervan afwijkt, dan wordt de rest van die gebeurtenissen niet waar. Voldoende? Er is toevallig het antwoord al gegeven, maar ga verder.

❖ *Ik zie in helderziendheid dikwijls twee richtingen, hoe is dat mogelijk, dat u dan die weg wél volgt en u de weg níet gaat volgen.*

Dat wil zeggen dat in de persoon zelf geen absolute beslissing ligt, zodat u ziet dat de mens twéé benen overweegt. En dat is in feite datgene wat u waarneemt. En dan op grond daarvan die wegen indertijd zelve afleest en zo komt tot twee verschillende toekomsten, die waarschijnlijk zijn, maar waartussen nog vele

andere mogelijkheden liggen, die u niet beroeren, omdat een kennis, een weten of een aanvoelen van die mogelijkheden in de persoon, die u afleest, eveneens niet aanwezig zijn.

❖ *Hoe weet je wat je taak is in dit leven?*

Door jezelf af te vragen wat je kunt zijn en betekenen voor anderen zonder er daarbij op die ander een voortdurend beroep te doen. Als je dat hebt uitgemaakt, weet je ook wat je taak is. Het is namelijk jezelf zó waar te maken, vanuit jezelf en met je éigen mogelijkheden dat je betekenis hebt voor anderen zonder een belasting van anderen te vormen. Klaar.

❖ *Wat gebeurt er tijdens hypnose onder regressie tijdens vorige levens?*

Bij die regressie krijg je dus te maken met de inhoud van de hersenen, die weer interpreteren wat in de geest óf in het zelfgeheugen als volledig is. M.a.w. de regressie kan dus de materiële weg volgen, waarbij je dus teruggaat op de geboorte en dan ineens bijvoorbeeld de rol van de vader of moeder speelt en zo verder.

Een andere mogelijkheid is dat je je associeert met een bepaald tijdperk, waarin je geleefd hebt, maar dat je de weergave van die persoonlijkheid en dat tijdperk dan toch wel aanpast aan wat je eventueel aan gegevens onbewust in je draagt t.a.v. dit tijdperk. Er is dan dus géén onbevooroordeelde weergave meer van het verleden. Er is een aangepaste weergave van het verleden, waarvan je ééns zelf deel hebt uitgemaakt. Voldoende?

❖ *Is er uittreding mogelijk bijvoorbeeld naar andere steden of landen tijdens dit proces en kan men zich ten tijde of ten plaatse bijvoorbeeld vierhonderd jaren in de tijd terug bevinden?*

Theoretisch is dit mogelijk. Praktisch zal dit teruggaan in de tijd bij uittredingen niet zo vaak voorkomen, tenzij u vergezeld wordt door iemand, die deze verschuiving van tijd voor u zal bepalen. De mens heeft namelijk normaal niet de kwaliteit, waardoor hij buiten de tijd tredende op de tijdlijn kan binnendringen op een ander punt op de tijd, dan waartoe hij zelf lichamelijk behoort. Maar theoretisch is het dus denkbaar. Uittredingen naar andere plaatsen, steden en landen zonder meer is altijd mogelijk, omdat de geest, die wordt uitgezonden met een bepaalde voorstelling en een bepaald doel genéigd is die voorstelling op dat doel te vinden en dan overgaat van het in het ik bestaande beeld in het bestánde beeld daarbuiten. En in het bestaande beeld ontstaan er ontwikkelingen en variaties en de afwijkingen van het eigen herinneringsbeeld, die dan later voor u invloed hebben en dus bepalend zijn voor de (onverstaanbaar).

❖ *Is die geest dan op twee plaatsen tegelijk of op meerdere plaatsen; kan dat?*

Nee, die geest is niet op meer plaatsen tegelijk, omdat het bewustzijn van een uittreding moet worden overgedragen naar de hersenen en daarbij maar één impuls tegelijkertijd voldoende stevig kan worden opgeslagen zodat er enige herinnering overblijft. Zelfs dát is heel erg moeilijk en vergt meer energie dat u zich misschien voor kunt stellen.

Dus u kunt wél misschien meer plaatsen kort achtereen bezoeken, maar u kunt niet meer plaatsen gelijktijdig bezoeken. U bestaat wat uw bewustzijn betreft op de éne plaats en lichamelijk op de andere.

❖ *Wanneer weet je voor jezelf dat je bezig bent met je incarnatie; beseft je dit zelf?*

Nou, ik geloof niet dat je dat hoeft te beseffen, want dat bèn je eenmaal. Het feit dat je leeft, betekent dat je bezig bent met je incarnatie, met de afrekening van

alles wat dus in het verleden bent geweest en hebt geleerd en de voorbereiding van al datgene wat je zult zijn. Ik geloof niet dat je daar bijzonder bewust voor moet zijn. Je moet je gewoon bewust zijn van het feit dát je leeft en in dit leven moet je dan voor jezelf betekenis vinden. Dan vervul je daarmee vanzelf de noodzaken van je incarnatie zoals die geestelijk zijn geprogrammeerd binnen de mogelijkheden die stoffelijk aanwezig zijn.

❖ *Bestaat toeval?*

Ja, u kunt er een krijgen (gelach). Maar toeval in die zin dat het onberekenbaar is, ja, maar toeval in de zin dat het onmogelijk of eens gebeurt, nee. Laat ik het zo zeggen: elk toeval is het samentreffen van een reeks factoren of omstandigheden, die, wanneer ze alle gekénd zouden zijn, het toeval onmogelijk zouden maken. Zodat het toeval, zoals wij het ervaren, in feite voortkomt uit onze onkunde t.a.v. de factoren, die op een bepaald punt of bepaalde plaats of tijd samenwerken.

❖ *Waardoor kunnen paradoxen bestaan?*

Door het feit dat mensen praten zonder te denken. Werkelijke paradoxen bestaan namelijk niet. Maar er bestaat wél een mogelijkheid om iets zodanig te formuleren dat het logisch schijnt te zijn, maar dat het in deze logica uitgaat van waarden of omstandigheden die niet reëel bestaan. Dat is een paradox.

❖ *Is het mogelijk met een dier, met een vogel bijvoorbeeld, te praten na je dood?*

Ja, ik weet niet hoe u dat bedoelt. Als u denkt dat u na de dood gaat inka(onverstaanbaar), hebt u het redelijk mis. Maar laten we het zo zeggen: óók tijdens uw leven op aarde is het wel redelijk mogelijk om bijvoorbeeld met een huisdier of een vogel, zelfs met een vis, zodanige telepatische contacten op te bouwen dat een beperkte reeks van signalen wederkerig kan worden uitgewisseld. Deze zelfde mogelijkheid bestaat óók u, wanneer u dood bent.

❖ *Welke consequenties zullen wetenschap, technologie en geneeskunde hebben voor de voortgang van de evolutie?*

Praktisch geen. Ik ben bang dat men mij dit kwalijk zal nemen, maar de wetenschap is in feite een geloof dat gebaseerd is binnen de een bepérking, die door de stellingen van de mensen zelf veroorzaakt wordt.

De geneeskunde is in feite een technologie, waarbij men geleerd heeft om het menselijk lichaam op de juiste wijze te de- en rementeren of eventueel door kunstmatige middelen te reinigen.

M.a.w. de geneeskunde geneest nog steeds niet de gehele mens. De wetenschap omvat nog steeds niet het totale weten, maar verheft zich op de kennis van een zeer klein deel van het bestaande zonder daarbij voldoende begrip te hebben voor de samenhang van het ándere bestaande.

De technologie in zichzelf is niets anders dan een methode, waardoor de mens zich probeert te onttrekken aan zijn éigen beperktheid zonder te beseffen dat hij, alleen wanneer hij meester blijft van zijn eigen producten, het mogelijk is die producten een vórm te geven, waardoor ze de mens dienstbaar zijn.

Het resultaat van de huidige ontwikkeling is dat de mens heel vaak beheerst wordt door een technologie, die hij zelf heeft geschapen. En dit impliceert weer dat de óntmenselijking van de menselijke maatschappij in feite door de techniek wordt bevorderd. Voldoende?

❖ *Nee, dat is eigenlijk geen antwoord op mijn vraag. Ik denk aan een aantal dingen; ik wil één voorbeeld geven. In de evolutie heeft de overlevingsmogelijkheid altijd gezorgd dat ze dat zien. Maar als gevolg van*

wetenschap, techniek en met name ook geneeskunde is het zo dat die overlevingskans en ook de kans van de voortplanting toch wel een belangrijk deel schijnt te zijn losgekoppeld.

Ja, ja, ik ken (onverstaanbaar). Nou, ik kan dat heel eenvoudig oplossen. Kijk, wanneer die wetenschap en de geneeskunde dus één kant van de medaille zijn, dan is de andere kant daarvan de enorme vernietigingskracht en gelijktijdig ook de enorme aanslag op het menselijk organisme.

U leeft op de grens van een tijd, waarin de mensheid haar eigen maximale aantallen in feite bereikt heeft en ten dele al weer begint te slinken. Hierdoor ontstaan omstandigheden in het geheel der wereld, waardoor de mens geneigd zal zijn om meer mensen te vernietigen. Dit betekent dat 'ie zijn eigen aantallen weer terugvoert onder omstandigheden, waarbij inderdaad de survival of the fittest een rol gaat spelen. Alleen zullen hierbij dan niet meer (het medium hoest; excuseert mij, het is het lichaam wat het doet, niet ik), zal men dus een survival krijgen van de fittest in die zin dat hier ook verstandelijke en technische gaven een rol spelen en niet alleen meer de zuiver lichamelijke, zodat in de evolutie het mentale deel een grotere belangrijkheid verkrijgt voor het voortbestaan. Maar de golf, die op dit moment is ontstaan, is al bezig om zichzelf weer te vernietigen.

❖ *Dat is zeker een belangrijke consequentie van de zaken waarover gesproken was. Om maar niet te praten over de mogelijkheid dat op een gegeven ogenblik de evolutie zelfs geen kans meer krijgt als gevolg van deze zaken.*

Hoeveel planeten denkt u dat er in de kosmos zijn?

❖ *Ja, ik heb het over de evolutie hier. Ja, hier op aarde, ja, nou ja, die kan teniet gaan. Maar het leven dat in deze evolutie een bewustwording doormaakt, dat gaat rustig naar een andere planeet en dat gaat verder. Niets aan de hand.*

Hè, en wanneer die mensheid vergaat, nou ja, er zijn altijd weer bepaalde delen die blijven bestaan. En misschien dat de mensheid - laten we nou aannemen dat een absolute atoomoorlog zou kunnen uitbreken, ik geloof het niet, maar en dat gehele wereld praktisch vernietigd wordt, maar dat er toch nog een paar bacterieën blijven bestaan. Dan is dat alweer genoeg om weer een enorme evolutie van waarschijnlijkheid stijgende muterende wezens te veroorzaken, die resulteren in wezens die niet op mensen lijken, maar die in zich toch weer diezelfde ontwikkelingsmogelijkheden kennen.

Weet u, de grote fout van de mensheid is dat ze denkt deel te zijn van het gebergte der evolutie en zichzelf beschouwt als de top ervan, terwijl het in feite alleen maar een klein heuveltje is aan de voet van de berg. Dat is nou niet om gemeen te zijn, maar dat is werkelijk waar. De mensheid heeft zichzelf al drie maal bijna vernietigd. Voor die tijd heeft al een ander ras zich op aarde zich vernietigd en altijd is er weer leven gekomen en zijn er weer mensen of mensachtigen ontstaan en die hebben weer hun eigen wereld opgebouwd en die hebben weer trots op hun borst geklopt. Iets wat wel eens apen ook doen, maar voornamelijk als ze zenuwachtig zijn en dan gezegd: wij zijn de kroon van de schepping. En dan zeg ik alleen maar: als het een kroon is, is het wel armzalig. Maar het is wel een begin misschien op weg naar een goede kroon. Okeé? Ja?

❖ *Wat is de band tussen (onverstaanbaar), Esscher en Bach? (red. mogelijk een vraag over het boek Zen, Escher en Bach).*

Dat is een beetje moeilijk. Je kunt namelijk veel banden construeren. Ik zou zeggen: het vermogen om gevoelens mathematisch uit te drukken. Maar je kunt

andere keuzen maken, maar voor die personen geldt dat inderdaad. Dus ga verder.

❖ *Is er een tweede dood?*

Er is geen tweede dood, tenzij u de hernieuwde incarnatie in de de stof als dood wilt beschouwen, omdat daarmee tijdelijk alle bewustzijn van het werkelijk geestelijk bestaan onderbroken is en een groot gedeelte van de banden met dit geestelijk bestaan voor het ik tijdelijk zijn opgelost.

❖ *Ja, in de beginperiode van dat je je eigenlijk bewust werd van, ja, van je paranormale gaven, om het zo maar uit te drukken. Kunt u misschien verklaren hoe het komt dat wij op oudere eigenlijk verkeerde invloeden of misschien verkeerde intelligenties, dat men daarmee te maken krijgt?*

Moet ik erg voorzichtig zijn, want ik mag geen persoonlijke vragen beantwoorden, heb ik trouwens gezegd. (O, neem me niet kwalijk). Dus dit geldt niet voor u, want het is een heel algemeen antwoord. Wanneer een mens zich van zijn gaven bewust wordt, dan heeft 'ie nog helemaal niet geleerd dat 'ie zichzelf als het ware moet gebruiken als afstemmiddel. Hij is dus open voor alles. En u weet hoe het gaat: als je een zaak gewoon maar voor alles open gooit, dan is de(onverstaanbaar) rat het eerste erbij om te kijken of er wat te halen valt.

❖ *Ja, men gaat pas selecteren dus. En dan word je je daarvan bewust. Je probeert het dus te onderdrukken. Hè, je gaat onbewust of bewust, ga je instellen op een zeker niveau en hoe meer je dat doet, ja, hoe minder kans natuurlijk het negatieve krijgt om door te komen.*

❖ *En wat vindt u de waarde van het vegetarisme?*

Dat is een heel moeilijke vraag, omdat het namelijk afhankelijk is van je persoonlijke gesteldheid, het klimaat waarin je leeft en de voedingsmogelijkheden waarover je beschikt. Ik zou het zo willen formuleren: wanneer je lichamelijk daarvoor geschikt bent en leeft in een klimaat, waarin het gebruik van plantaardige voeding mogelijk is, van een alleen plantaardige voeding, is zij aan te bevelen, als is het alleen maar omdat zij gemakkelijk verteerbaar is, en bepaalde stoffen, die het lichaam zouden kunnen beïnvloeden, in veel geringere mate bevat. Maar wanneer u leeft in een klimaat, waarbij u dus geconcentreerde voeding nodig hebt, dan zult u tóch moeten overgaan naar dierlijke voeding en vooral dierlijke vetten, omdat plantaardige vetten over het algemeen niet een volledige vervanging vormen voor de dierlijke vetten.

❖ *Ja, ik wilde eigenlijk vragen hoe u daar over denkt in verband met het opnemen van het astrale van een dier dus in het astrale van een mens.*

U neemt het astrale van een dier niet op. Dat is allang weg tegen de tijd dat u begint te consumeren, tenzij u het trouwens hebt willen verslinden. En zelfs dán is het niet zo dat het zich kan vervlechten met uw astraal. In de stemming die wel eens wordt (onverstaanbaar), is absoluut onjuist. Wat wél gebeurt is dít: wanneer een dier sterft, dan zijn er prikkelsstoffen, die worden afgescheiden. Die prikkelstoffen worden in de bloedbaan gebracht, maar zullen voor een deel ook via het klierstelsel dus direct in de weefsels komen. Wanneer we die weefsels nutten, dan zijn die stoffen daaruit niet volledig verdwenen. Ze hebben de eigenschap bij u bepaalde endocriene werkingen te remmen of te stimuleren. En dit betekent dat dus uw karakteristiek van gedrag en emotionele toestand kunnen worden beïnvloed door de afscheidingen, die bij het dier zijn ontstaan tijdens de dood. Dát is dus wel het geval, maar dat astrale moet u maar vergeten.

Hè, dat is gewoon een verhaal. Het astraal kan namelijk alleen, - hoe moet ik het zeggen -, een astraal kan alleen dán bestaan, wanneer er een entiteit is, die daaraan vorm geeft. Op het ogenblik dat die vormgeving niet aanwezig is, verwaast het. En dan verliest het daarmee dus ook alle kwaliteit, nog eigenschappen, die aan de persoon verbonden waren.

❖ *Ja, maar hoe staat het dan met de schulden die wij op ons laden door een laagje entiteit of een laagje vorm van lengte, waar toch in zekere zin onze jongere broeders, zou je kunnen zeggen, in de evolutie, om die op deze manier dus, zoals het tegenwoordig gaat, te verkrachten, zou je min of meer kunnen zeggen.*

Ja, ik geloof ook wel dat daar een klein verschil is te zien. Overigens wil ik opmerken dat dit verkrachten een heel oud menselijk gebruik was, zoals bij de nomadenstammen, toen er nog helemaal geen boeren nederzettingen waren - maar dit terzijde.

U spreekt daarover en u gaat dus uit van een ménselijke waarde voor het dier. Dit is ónjuist. Het dier heeft een eigen mentaliteit en moraliteit en deze mentaliteit houdt mede in: het eet en wordt gegeten. D.w.z. dat het voor het dier natuurlijk is, wanneer het gegeten wordt. Alleen voor ú is het niet meer normaal, omdat u vaak te vér gaat in de vermenselijking van het dier.

Het is inderdaad de jongere broeder, maar de jongere broeder is níet het dierenlichaam dat u heeft, maar het is het bewustzijn dat zich daaraan opwerkt. En omdat u die scheiding niet kunt maken, komt u dan met dergelijke schuldgevoelens van oorzaak en de zaken aan. Neen, het is wel uw taak om de natuur, waarvan u déél bent, in evenwicht te houden. En dit betekent dat u niet teveel dieren moogt eten en dat u niet teveel dieren moogt telen, omdat daardóór het evenwicht in die natuur verstoord kan worden. U moogt dus niet dóden om bij wijze van spreken, zoals gebeurd is, hè, omdat men bijvoorbeeld buffels doodde, omdat men alleen de búlt wilde eten en misschien de tong.

Kijk, dát is verspilling en dat is gelijktijdig het úitroeien van het dier zonder dat het nodig is. En dát is schuld. Maar wanneer je honger hebt en er is een dier en je kunt je daarmee voeden, dan is dit deel van een natuurlijk proces. Dus praat u niet over schuldgevoelens, want dát is een absoluut verkeerde stelling.

Je kunt wél zeggen: voor mijzelf kies ik dit of dat, maar u kunt niet zeggen: men is schuldig. Schuldig is men op het ogenblik dat men misbruik maakt van zijn eigen mogelijkheden, die het beheersen. Denk aan de legbatterijen, de kistkalven en dergelijke zaken. Omdat men hier het dier zijn mogelijkheid tot natúúrlijkheid, - dus tot zichzelf zijn - ontnemt uit gewinzucht. Maar dan is het tegenover het dier een misdaad, omdat het mens het recht niet heeft het dier alleen als gebruiksvoorwerp te hanteren naar ik weet. Maar verder gaat die schuld dan ook niet eens.

❖ *Nee, maar zo gaat het tegenwoordig alleen maar, er is haast geen natuurlijk dier meer dat gegeten zou kunnen worden.*

Als er geen natuurlijk dier is wat gegeten zou kunnen worden, dan zijn het dus géén natuurlijke waarden die u heeft, dan moogt u ze ook niet meer als natuurlijke dieren beschouwen. Dan is er dus een industrieproduct wat u eet en als zodanig moet u zich schuldig voelen tegenover de industrieën, niet tegenover het dier.

Ja, ik weet wel dat het pijnlijk aankomt, maar wanneer je zo'n standpunt wil verdedigen, dan doe je dat vaak ad absurdum: d.w.z. tót in de dwaasheid. En dát is niet aanvaardbaar. Je kunt voor uzelf een levenswijze kiezen - dat is uw recht.

Je kunt een ander duidelijk maken dat je zo gezonder of beter kunt leven. Dat is uw recht en indien het waar is..... (*band stopt*).

Auteursrecht / Copyright

© Orde der Verdraagzamen. Alle rechten voorbehouden. De Vereniging "Orde der Verdraagzamen" verleent u hierbij toestemming teksten en documenten die door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" op het World Wide Web gepubliceerd zijn voor niet-commercieel gebruik te kopiëren, mits elke kopie die u van deze teksten en documenten maakt van het volgende copyright-kenmerk wordt voorzien: © Vereniging "Orde der Verdraagzamen". Niets in de door de Vereniging "Orde der Verdraagzamen" gepubliceerde teksten en documenten mag worden uitgelegd als verlening van enig recht aan u of anderen, met uitzondering van de hierbij gegeven toestemming tot kopiëren voor niet-commercieel gebruik.